

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakar, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$8. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$8.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.— Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—
Za inostranstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno, nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telef. no: CHelsea 3-1242

O OTONU HABSBURŠKEMU

Newyorški PM z dne 3. decembra prinaša iz Washingtona naslednjo vest: — Državni tajnik, Cordell Hull je večeraj svari pred tendenco, pripisovati političen pomen avstrijskemu bataljonu v okvirju vojske Zedinjenih držav.

Ko je vojni tajnik Henry L. Stimson, pred kratkim naznanil, da bo organiziran bataljon in da bo komite avstrijskih monarhistov sodeloval pri nabiranju vojakov, so začeli kritizirati ta ukrep, češ, da War Department podpira Otona Habsburškega v njegovem stremeljenju za prestolom avstro-ogrske, ki naj bi bila po vojni obnovljena.

Obtoževali so tudi State Department, da je vplival na Stimsona, naj pomaga Otonu s tem, da sprejme pomoč monarhističnega komiteja.

Tajnik Hull je odgovoril na vprašanje glede avstrijskega bataljona, da diplomacija Zedinjenih držav zdaj nima nobenih drugih ciljev nego zmago. Vprašanja, ki se tičejo povelje dobe, je treba zaenkrat podrediti temu važečemu cilju.

Dodal je, da je bilo tudi vprašanje admirala Darlana in Severne Afrike rešeno na podlagi istih vidikov. Vsi osvobodjeni narodi, je izjavil g. Hull, bodo sami volili svoje pravke.

Glede poročil, da so čehoslovski narodnjaki in tudi predstavniki drugih skupin, ki so nekdanj tvorile avstro-ogrske cesarstvo, protestirali proti sodelovanju vlade z Otonom, je g. Hull izjavil, da slični protesti napačno prihajajo in da jih State Department tudi sprejema na znanje.

V prestolnici so krožile v zadnjem času različne in pester zgodbe o tem, kako je prišlo do ustanovitve avstrijske legije. Ena govorica trdi, da je sodnik kasacijskega sodišča, Felix Frankfurter, rodom iz Dunaja, prepričal War Department, da je umestno, pomagati Otonu. Druga trdi, da je pomočnik državnega tajnika Adolf Berle podpiral Otona.

PM zatrjuje da nobena teh govoric ni verodostojna. Stimson ni izdelal načrta za avstrijski bataljon, katerega uradni začetki so, kakor je videti, v Beli Hiši. Namen predsednika, ki ga je odobril, ni podpreti Otonovo stremeljenje, temveč le poslužiti se komiteja, ki je imel navidezno najboljši izgled za nabiranje vojakov.

VROČI BOJI V TUNIZIJI

Navzlic temu, da imajo Nemci v Tuniziji premoč v zraku, zavezniki armada vzdržuje nemške napade v trikotu Tebourba—Djedida—Mateur. Od teh bojev je odvisno, kdo bo obvladal važno železnico, ki pelje iz Bizerte v Tuniz.

Iz dosedanjih poročil ni mogoče izvedeti, na katero stran se obrača vojna sreda. Zavezniki poveljstvo naznanja samo, da se bijejo vroči boji okoli Tebourbe, 20 milj zapadno od Tuniza, kjer se bijejo boji s tanki že od nedelje. Ko je bilo izdano tozadevno poročilo, so bili v teku še vedno boji v gorah pred Tunizom. Kot pravi radio Maroko, so se zavezniki utrili po gorah nad Tebourbo in odbijajo močne napade nemških sturmoglavcev.

Nemci dobivajo vedno več aeroplanov, ki so bili poslani z ruske fronte skozi Italijo, toda primanjkuje jim infanterije in artilerije.

Medtem ko imajo Nemci primeroma kratko pot iz Sicilije čez Sredozemsko morje v Tunizijo, imajo zavezniki zelo dolgo pot za "nalaganje armade. Poleg tega pa morajo zavezniki še zgraditi letališča bližje bojni fronte.

Radio Maroko poroča, da se bijejo boji tako okoli Tebourbe kot pri Mateuru. Reuterjevo poročilo pravi, da so padali generala Andersona pristali za nemško črto ter presekali obrežno cesto in napredovali sedem milj v notranjost dežele. Katera je ta cesta, ni bilo povedano; najbrže pa je cesta med Bizerto in Tunizom.

Vsak čas pa je mogoče pričakovati, kot pravi nemška časnikarska agentura DNB., da prične angleška osma armada veliko ofenzivo pri El Aghelli. V teku so že silni artilerijski boji, tako, da se zemlja trese, kot pravi poročilo iz Berlina. Isto poročilo pravi, da je feldmaršal Rommel dobil velika ojačenja in da je njegova težka artilerija močnejša kot pa angleška.

SENZACIONALNI FILMI

Oglejte si ameriško zasedbo Severne Afrike
Oglejte si ameriško armado v Sahari
Oglejte si vjeto nacijsko miromno komunisto, ko je bila odpeljana
Oglejte si nov film "KNJIGE Z BOJNE ČRTE"
Oglejte si ameriške vojake, poravnane v Afriki
Oglejte si 43 slik dogodkov po svetu
Oglejte si največjo predstavo v mestu — 20 centov do 2 polovine.
EMBASSY NEWSREEL THEATRE
Broadway & 46th St., New York

Nepremišljeno in leurejeno trošenje denarja za vsakdanje potrebe je žalitev moč in fantov v naši armadi. Vaši prihranjeni dolarji in centi bodo splovi lažje in zgradili tanke, s katerimi nam bodo ti močje in fantje izvojevali zmago.

Vsaka država ima takojmno "kvoto neodvisnosti" za prodajo vojnih bondov. Ali investirate 10% vašega zaslužka ali dohodkov za varno bodočnost neodvisnost vaše družine?

VSI AMERIKANCI

V Chemists klubu v New Yorku je prejšnji teden predaval slavni ameriški kemik dr. Robert T. Haslam, novi ravnatelj Standard Oil Company in ob tej priliki so se zbrali razni uredniki tujejezičnih listov in so: od leve na desno, sedeči: Nathan H. Seideman, predsednik Inter-Racial Press of America, dr. Robert T. Haslam in M. F. Wergzynek, urednik poljskega dnevnika Nowy Swiat; stoječi od leve na desno: Viktor Šimkin, urednik ruskega dnevnika Russkoye Slovo, Frank Cantelmo, urednik italijanskega dnevnika Il Progreso, major Sigurd J. Arnesen, urednik norveškega tednika, Arthur L. Makenson, urednik Jewish Morning Journal, Raymond Camprubi, ravnatelj urada španskega dnevnika La Prensa in Karl Lejtner, urednik češkega dnevnika Newyorške Listy.

PROSLAVA DNEVA UJEDINJENJA

V nedeljo, 6. decembra so slovenska, hrvaška in srbska društva obhajala 24 obletnico ujedinitve Jugoslavije in v veliki Manhattan Center dvorani se je zbralo okoli 1000 ljudi.

Glavni govornik je bil jugoslovanski minister Sava N. Kosanović, ki je povdarjal, da je politika pobotanja pahnila demokracijo v vojno in ji bo tudi, ako bi se nadaljevala, ugrabila zmago v miru. Spominjal je nato, kako neizprosni nasprotniki kompromisov in pobotanja je Jugoslavija in izjavil:

"Ideal Jugoslavije od Jadranskega do Črnega morja, je svet malega človeka, kakršnega imata v mislih Roosevelt in Wallace. Za takšen svet zdaj padajo Jugoslavlani. Ne smemo delati kompromisov s kvizlingi niti oživljati reakcionarcev kakor so Habsburžani. To bi moralo biti stalnišče vseh demokracij. V vrsti združenih narodov je prostora le za one neizprosne in aktivne bojovnike za načela, ki ustvarjajo takšen nov svet."

Za njim je govoril Mr. Frank Kerže, česar govor prinašamo v naslednjem v celoti:

Najboljši prijatelj

v nesreči vam je:

SLOVENSKA NARODNA PODPORNA JEDNOTA BRATSKA, DELAVSKA PODPORNA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50, in otroke do 16. leta starosti.

ČLANSTVO: 60,000

PREMOŽENJE: \$10,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja vprašajte lokalnega tajnika društva SNPJ

Glavni stan:

2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

JENNY KOPIVANSKI in njegov orkester na ploščah
Terezinka Polka
Na planincih—valček Št. M 578
In DUQUESNE UNIVERSITY
TAMBUCA — 446. M 571
Za toz. cenik in cene plošč se obrnite na: JOHN MARSHALL INC.
463 West 42nd Street, New York

Da smo se Jugoslavlani ujediniti, je torej nekaj naravnega, nekaj takega, kar smo pojmlili in odobravali vsi tedaj, kakor odobravamo še danes. Zakaj resnica je in ostane ena: ako hočemo, da pridemo mi Slovani res kdaj na površje, da igramo svojo vlogo v velikem svetu, se moramo združiti v eno samo celoto. To je naš življenjski pogoj, to je naša bodočnost.

Jugoslovanska ideja ujedinitve je bila torej dobra, naravna in pozdravljala so jo vsi narodi ko zvezdo boljše in lepše bodočnosti.

Ideja, velika in dobra, je došla praktičen izraz v Jugoslaviji in njenih vladah. Še tam pa pokažemo drugi del našega ujedinitve, del, na katerega ne moremo biti ponosni, del, ki je veliko idejo vnikoval in sabotiral, da se je začel pojavljati med jugoslovanskimi narodi mesto črta edinstva in ljubezni, čut mešebojne razdrojenosti in sovražstva. Zgodilo se je to zato, ker so dobili veliko idejo skupnosti v roke ljudje, ki so bili orientirani v Srbiji po staro-srbsko, v Hrvaški po madjarsko-budimpeštansko in v Sloveniji po avstrijsko-dumajsko. Izkratka obliki smo tujece v našo narodno nošo, po znanosti so bili naši — duh in srce je pa ostalo staro-srbsko, madjarsko in dumajsko.

Ali se potem kaj čudite, če je prišlo tako daleč, da je dvajset let kasneje podivjal del naroda in začel klati brat brata? Kakor so bile različne vlade v Jugoslaviji daleč od ljudstva in njegove duše, naj vam navedem samo dva slučaja zadnjih ministrstev. Vsi se spominjate ministrskega predsednika Stojadinovića ki se je držal vrta let na vodstvu ministrstva. Ta Stojadinović je javno izpovedal, da pristaja na Hitlerja in njegov nacijski program, ga je javno odobral in pripravil kupno pogodbo, da proda Hitlerju tiste, katerim bi imel biti vodnik in branitelj.

Ministrstvo, ki je sledilo njemu, je bilo nekoliko bolj trgovsko uglašeno, kakor Stojadinovićevo, dvigalo je roke in pošljalo v javnost hinavske vzdihle, rekoč: ne moremo, ne smemo drugače.

Kar je ostalo od nekdanje velike in plemenite ideje skupnosti jugoslovanske duše, jo je to ministrstvo očinilo sabotiralno in direktno prodalo Hitlerju in njegovim nacijem. In iz te prodaje ste nastali dve gnili gomili: Nedić v Srbiji in Pavelić v Hrvaški.

Ko je prišel trenutek, da se kupčija med Hitlerjem in jugoslovansko vlado dejanski izvede, je vstal narod brez vprašanja, kdo in kakšen je naprednjak, prijel v roke ve, kar je mogel doseči in začel obupno borbo na življenje in smrt proti Hitlerju in njegovim nacijem, proti Mussoliniju in njegovim fašistom in proti tistim svojim, ki so ga prodali in izdali.

In bratje moji, to je najlepša zvezda v duši jugoslovanskega naroda. Zakaj kljub vsem grehom svojih vlad, je narod v celoti ostal zdrav, krepak in odločen, da rajši umre v svobodi kakor da živi v sužnjosti.

Jugoslovanski gverilci so vzor vsemu svetu, kaj zmore

(Nadaljevanje p rihodnjič.)

TRGANJE IN BOLEČINE V MISICAH?

Hitro pomni dobiti s Pain-Expeller-jem, dovoljnim mazilom, ki ga rabijo tisti, Nad 18 milijonov prodanih steklenic je dokaz njegove učinkovitosti. Zadržite prvi Pain-Expeller s Slicom na sketlišču.

PAIN-EXPELLER

RAZGLEDNİK

Piše Anna P. Krasna

Spomenica slovenskih deklet

Pred kratkim sem dobila v roke listič "Bazovica", katerega izdaja Ivan Učenič (psevdonim) v Kairu, Egipt. Na naslovi strani iztisa, datiranega 25. julija, 1942, sem čitala članek pod naslovom, "Italija — brlog moralnih propalov" in čim bolj sem čitala, tembolj sem se čudila, da niso prišle stvari, o katerih piše člankar, tudi v kake druge naše liste. Ali pa morda ni nihče opazil te važne in dokumentarne slike, ki je podana v spomenici, katero so menda poslala slovenska dekleta, ki so bila izbrana, da služijo laški pohoti, na predsednikovo ženo v Washington.

Da, v tistem članku je vključena naslednja obupna prošnja o kateri je rečeno, da je bila poslana v Washington gospe Rooseveltovi:

"Slovenska dekleta smo svoja bedna življenja takorekoč zaključila. Ali v imenu ostalih slovenskih deklet in žena naj odločnejše protestiramo proti barbarskemu nasilju, ki ga laška soldateska izvaja nad slovenskimi dekleti in ženami. Vedite, da sadistični laški pokvarjenci množestveno pošiljujejo slovenska dekleta in to na način, ki jih ni mogoče izraziti v dostojni družbi. Že želji in bajoneti so v mnogih slučajih laški banditi deflorirali mlada slovenska dekleta, rezali jim prsne bradavice in jih mučili na najogabnejše načine."

V članku je navedeno, da je bila spomenica, ki ni podana v celoti, zaključena z ugotovitvijo, da je popolna moralna propast zajela ves laški narod. In pri tem slovenska dekleta naglašajo, da ni prav nobene razlike med zločinskimi fašizmom in ostalimi laškimi tolovaji.

Z nekako moralno zadovoljnostjo in zadoščenjem je pisec omenjenega članka noudaril, da ba ta strašna obsodba laškega naroda docela zapra usta vsem tistim laškim kričarjem v Ameriki, ki jih vodi grof Sforza in ki pokušajo z lažmi in zavejanjem resnice preple-

zdrav in krepak narod. Velike so žrtve, ki jih doprinaša naša stara domovina, a ne prevelike za ime in sloves, katerega so dobili naši jugoslovanski narodi po vsem svetu. Velika Sovjetska Rusija z brez primeren junaško armado je prva, a vredno stopajo poleg velikih ruskih armad naši v Jugoslaviji — in sicer vsi naši — Srbi, Hrvatje in Slovenci. V številnih četah se bore, trpe, padajo, krvave — a ne odnehajo.

Hitler je dal človeštvu samo dve alternativni: ali bodi moj suženj ali moj nasprotnik.

(Nadaljevanje p rihodnjič.)

skati laška grozodejstva pred ameriško javnostjo. Dejanja, piše člankar, so pač pomembnejši dokaz, kakor pa vsa jalo-va fašistovska kokodakanja.

Našemu vrlemu primorske-mu rojaku "Učeničkovu" bi človek rad pritril v tem — rad bi človek tudi verjel marsikaj, toda dejstva kažejo neprestano, da je krivica in nizkotsnost tista, ki dosega uspehe ki triumfira.

Pismo ali spomenica naših nesrečnih deklet ni bilo, kakor izgleda dozdaj, še nikjer niti omenjeno. Vsaj jaz nisem tega nikjer opazila, dasi precej brskam po listih, revijah, itd.

Vprašala sem g. ministra Snolja, če je Jugoslovanski informacijski center dobil tisti izvod "Bazovice" in če so opazili tisti članek o spomenici. Rekel je, da so lističe gotovo dobili, pa se ni vedel spomniti, če je bilo kje kaj takega napisanega. Dejal je, da laška grozodejstva nad našimi ljudmi zbirajo skupaj in bodo ali tudi že informirajo ameriško javnost o tem.

Jaz sem omenjeno stvar prečitala na seji "Združenih slovenskih društev v New Yorku" in društveni predstavniki so bili mnenja, da bi morali to stvar spraviti v javnost v angleščini, ter tudi pronačiti, če je Mrs. Roosevelt prejela tisto spomenico ali ne.

Pred kratkim je državni department pripravil poklonček za naše "prijatelje" Italijane, ki so tako nesrečni, da jih Mussolini tlači in drži na vrvičih preko dvajset let, tako, da imajo doma v Italiji že pristno fašistično generacijo, ki je očitno tako "demokatično" nagajna, da je slabša od Mussolinija samega.

Mi sami seveda nimamo nobenega vzroka, da zakrivimo podlo in nizko moralno, katero so privlekli s seboj v naše kraje verni Italijani, ki se radi v svetu ponašajo, da so oni glavni stebel krščanstva in kulture.

... naš narod bo o tem lahko pričel in dolžnost nas vseh, ki verujemo v človeške pravice narodov in posameznika je, da osvetlimo z lučjo resnice vso umazano in hinavsko podlost, ki se skriva za krinko krščanstva in kulture.

ŠIVALKE

dobe delo pri moških klobukih na ziz-zag in malih strojih.

Oglasijo se naj pri:
PANAMA HAT CO.
19 Waverly Pl., 3rd floor
NEW YORK

ISOSE SE SLUŽKINJO

k slovenski družini. Tudi postarna ženska se sprejme. Plača po dogovoru. Stroški za pot se povrnejo. Ponudbe naj se pošljejo na: "Služkinja," c. of Glas Naroda, 216 West 18th St., New York City. (3x)

ZA ZMAGO KUPUJTE VOJNE
BONDE IN ZNAMKE

Kratka Dnevna Zgodba

KNAVER MEŠKO:

ODPUSTI!...

Tiho, počasi in oprezno so se odprle duri, kakor bi odhajala žalost, ki je bila polna vsa soba. Bolnica je odprla oči. Videla je, kako je mati, stoječa med durmi, držala roko na ključki, od let in trpljenja sključena, pogledala z dolgim pogledom na posteljo.

Počasi, kakor bi žalost odhajala le nerada, obotavljaje se, so se zopet zaprle duri.

A žalost ni odšla. Razšla se je čez vse blede, obličje bolnišnice, polne so ji bile bolnišnične oči, ki so široko razprte, silno prestrašene stromele v duri.

Zdelo se ji je še vedno, da vidi ob durih mater in tisti njen čudni pogled. Kaj je vendar bilo v njem danes? Sočutje, usmiljenje? Očitane, zaničevanje, sovražništvo?

Bolnica se je zganila, kakor bi bila začutila bodečo bol. Naglo je potegnila roko izpred oči. Sklenila jih je na prsih, močno jih pritisnila k prsim, kakor bi hotela z njimi zadušiti žalost in bolest, ki je pekla in žela v srcu.

Pa je spet zatisnila oči, da ne bi več videla tistega čudnega materinega pogleda.

A komaj je zaprla veke, je videla in začutila materine oči, povsem pred seboj, tik ob licu. Skozi veke jo je žgalo tisto čudno, neizgovorjeno, nerazjasnjeno in nerazjasljivo, zato tem bolj moreče.

Odkar je izvedela mati za njen greh, jo je motrila s povsem drugačnimi pogledi kot prej. Ni ji nikoli očitala greha in zablode, ni ji rekla žal besede, a s pogledi ji je presunila srce kakor s tisočimi meči.

Prva je bilo v njenem pogledu silno začudenje. Otrok zre tako, kadar zazre prvič v življenju smrt ali drugo strašno nesrečo, ki je ne more doumeti. Tako pač tudi mati ni mogla razumeti, ne verjeti. Potem je bil pogled ves nemiren. V nemiru je iskala pot do skrivnosti in pot nazaj od prepada, ki je nenadoma zazijal pred njo z vso svojo strašno grozo. Nekak odpor je bادل v hčerki ta obsegani pogled. Nato je postal žalosten, z vsakim dnem žalostnejši. Duša ni bila več v dvomih, zato tudi ni mogla več upati. Bolel in skelel je hčerko ta pogled. Naposled je prišel mir v oči. A bil je to mir smrti.

Zamislilo se je hčerki včasih, da je umrla v materinem srcu vsa življen. Vendar je pošljajal in švignil kdaj kdaj iz tega nemega, mrtvega, miru svetel žarek, žarek usmiljenja in so-

čutja. Toda ugasnil je vsaki krat tako naglo, da nikoli ni imela dovolj časa za prošnjo, ki ji je ležala že mesece in mesece na srcu in na duši, ležala s tako silno težo, da bi jo izkristila na ves glas: "Odpustite, mati, odpustite!"

Glej, ni-li bilo prav danes v materinem pogledu toliko sočutja in usmiljenja, da bi mogla in smela pomirjena zaprositi: "Odpustite, mati!"

A morda se kmalu vrne. In če vidi svoje dote tako slabotno in trpečo, morda bo njen pogled še bolj usmiljen in dober. Pa zaprosi tedaj. Zakaj čuti nekako podzavestno, da je skrajni čas in ne sme odlašati.

Od matere so ji razboljene misli pohitele za njim, ki bi ga morala prositi še iskreneje: "Odpusti!" Zaveda se jasno, da bi ga morala prositi na kolnih in s še bolj pekočimi solzami, kot jih je jokala Marija Magdalena ob nogah Gospodvih. In vendar, ali bi on, njen mož, varan in ogojčufan, mogel govoriti z njo, kdaj tako neusmiljeno in dobitljivo, kakor je govoril z grešnico Magdaleno Gospod?

V bolnem strahu so se ji silno roko razprle oči in zastremele v strop. Ni jih upala okreniti v stran, ni upala pogledati po sobi. Zakaj dasi ga ni videla, je čutila, da stoji mož ob postelji. In dasi mu z očmi, ki je v njih odsev greha, ne upa pogledati v njegove mirne, vdane in zveste, čisti njih pogled. A ta pogled ni več poln ljubezni, kakor je bil nekdaj, ne več poln tihega, srečnega oboževanja, pekoč in očitajoč je. V srce ji reže, da čuti ostro bolečino; v dno jo žge, da ga ne more več prenašati. V veliki grozi bolelostno in obupno zajče.

Soba je prenasajena z morečo tišino; ura ne tiktaka, mati jo je ustavila, ko je dete umrlo, dan po rojstvu. Iz te tišine začuti počasi, resni glas možev — nikoli ni govoril v prejšnjih časih z njo tako jekleno rezko.

"Marija, kako je bilo to mogoče?" — Bog nebeški, saj je prav to tisto težko vprašanje, ki si ga spet in spet ponavlja sama od hipa, kar se je z grozo odramila iz tiste težke, bolne omanice. Kako je bilo to mogoče. Hči poštenih starišev omožena žena, pa je šla in se vrgla v naročje drugemu človeku, ki ni vreden, da se ga kdaj dotakne roka njenega moža. "Kako, zakaj? Iz ljubezni? Ne. Prej ko ljubezen čuti mržnjo in stid do nje, ki jo je v to brezno pahnil. Iz lahkomiselnosti? Ne. To izpričevalo si že

Resnica. O, Bog, zdaj šele se zaveda: z oltarja je treščila sveto podobo. Pred vsem svetom leži zdaj v prahu, v blatu. Bog je pač odpustil, ji je govoril s tolažljivimi besedami spovednik, mož usmiljenja in tolažbe. Poln ljubezni je Bog stegnil roko in je njeno skesanost dušo milostno dvignil k sebi. Bog tak. Toda ljudje? Nikoli ji več ne priznajo prejšnjega prostora med poštenimi in neomadeževanimi. Ve: če bi na kolnih drsala od prvega do zadnjega, od najpravičnejšega do najčestivejšega grešnika, in bi jih kleče prosila odpuščanja, nikoli ji ne bi odpustili iz globine srca, nikoli ji ne povsem pozabili tega greha, izbrisali ga iz spomina za čas in večnost. To je mogoče samo pri Bogu. Pri Bogu je obilno usmiljenje, pri ljudeh ga je malo — In vendar — kako krivico je storila ljudem. In če jo je, ker jim je bila s svojim grehom v noč hujšanje, kako malenkostna je ta krivica v primeru s krivico, storjeno njemu, ki je postavil vso svojo srečo na njeno ljubezen, vse svoje življenje na njeno zvestobo. A zdaj je vse porušeno. Ugasnila je večna luč njemu, ugasnila njej.

Strop, ki je nepremično stremel vanj, se je zagugal. Zazdelo se ji je: "Zdaj zdaj se zruši name." Zgrozila se je, zamislila, da ne bi videla strahote. V glavi ji je šumelo, da je komaj slisala zopetno možovo vprašanje.

"In ti, Marija, nisi-li nič mislila name?"

"Sem, Ivan. Čelo v grehu sem brž mislila vedno le nate."

"Tem večji je tvoj greh, Marija."

"Vem, zato umrjem zanj."

"Umrješ. A smrt ne izbriše. Neizveste smrt ne izbriše, Marija. Smrt ne izbriše ničesar iz srca, česar ne izbriše iz spomina."

Ne izbriše iz njegovega spomina neizveste, va. Toda ublažila bi morda smrt ta spomin, ako bi zdaj, pred obličjem smr-

Nepotrebno trošenje denarja v vojnem času je podzavestna sabotaža. Vojna produkcija potrebuje vaše dolarje, zato kupujte vojne bonde, namesto, da trošite denar po nepotrebnem.

ti, na pragu večnosti zaprosila z vsem skesanim in beidkosti polnim srcem, z vso trpečo in ponižano dušo: "Odpusti!"

Nagnila je glavo nekoliko v stran, omotičena, da je komaj vedela, kaj dela, kaj se z njo godi. Res ga je zagledala. A glej, ves je zavil v svojo nemarno se zibajočo meglo. In ta unigetajoča megla, je-li v resnici v sobi, ob postelji, ali daleč gori pod visokim nebom? Prodre-li njen glas do njega? A vsekakor poskusi, zaprosi, da se vsaj malo reši težee mor-

Tedaj je vztrepetala, da se je vsa postelja pod njo stresla. Zakaj skozi okno so priplaval poltihi glasovi dveh malih zvonov, in v istem hipu je izginil oblak, z njim se v nič razblinil resni karajoči možev obraz. Kakor bi bridko jokala, se glasila avonova sem od cerkve. Kakor bi iz krste vzdihoval in jecal njen mrtvi otrok, njene zablode, njenega greha sad. Jokajoč je odšel v večnost in še v večnosti obupava nad nesrečno materjo in nad vsem gorjem, ki je prišlo v srca zaradi njega.

Silno se je prestrašila. Naglo je spet zatisnila oči, polne vročih molitev, neizgovorjenih prošnja, neizplakanih solza. Drhteče roke je stegala od sebe, kakor bi se kapila s silo brani napadov smrti. A zaman je bila njena volja proti silni in neusmiljeni. Roke so ji padle brez moči, kakor posekane nazaj na prsi. Iz izsušenih ust se ji je izvil dolg, tožec glas, bolestni in obupa poln. V tem hipu ji je bilo do smrtne bolesti jasno, da ne bo mogla nikoli izgovoriti besede, od katere je pričakovala toliko olajšave in odrešenja. In če bi jo še mogla izgovoriti, čuti, da bi bila izgovorjena brez pomena, v bežni veter vržena; nikoli ne bo našla poti do srca, ki mu je bila namenjena. tista kratka, velika sveta, blagoslovljena in blagoslov rodoča desetica: — "Odpusti!"

Polagoma je zavladala v sobi tišina, negibna tišina, neslišno prehajajoča v mir večnosti.

IZŠLA JE NOVA KNJIGA V ANGLEŠČINI O ŽIVLJENJU AMERIŠKE DIVJACINE POD NASLOVOM

AMERICAN WILD LIFE

V knjigi je natančno poplano življenje posameznih živali, živčev na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki čuti naravo in njeno pestro divjstvo, knjigobral z velikim zanimanjem, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu doslej še ni bilo znano.

Prvotno je bilo namenjeno to veliko delo izdati v petih knjigah, toda je slednje izšla v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skromnem priložnosti POPIS ŽIVLJENJA AMERIŠKE DIVJACINE.

Knjigo bo z velikim veseljem, kar navaja in popisuje vse živali, ki jih je doživljeno in prepovedano streljati; farmer, kar so popisane živali, ki na polje koristijo ali škodujejo na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno s slatimi črtami.

POMISLITE, TO KNJIGO LAHKO DOBITE SEDAJ ZA CENO:

Sedaj \$3.50

Naročilo pošljite ... KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO. 216 W. 18th STREET, NEW YORK.

NASA ŠOLSKA MLADINA.

Predavanje gđe. Staše Furlan o nacističnih zločinih v Jugoslaviji.

Šolski list dijakov Barnard College. "Barnard Bulletin" je prinesel v svoji številki od 23. novembra poročilo o predavanju slovenske dijakinje, gospodične Staše Furlan, hčerke profesorja Borisa Furlana. Govorila je o nacističnih zločinih v Jugoslaviji. Časopis poroča naslednje:

Staša Furlan je pripovedovala v svojem govoru preko OURC o nacističnih zločinih. Opisala je svojo domovino, katere guerilske armade so postale vzvišeni vzor junaškega odpora, kot oboroženo taborišče, v katerem teror tlačiteljev besni najbolj proti dijakom.

"Jugoslovanski narodi se bore proti osvoboditvi za svobodo in človeški dostojnosti primeren način življenja. Zato pa se je tudi večina dijakov in vse značajni elementi med njimi pridružili narodni vojski. Nadaljujejo ta boj ne le z orožjem temveč tudi na duševnem polju, kjer podirajo ideologijo, ki stremi za zaslužjenjem mojega naroda."

Primerjala je svoj položaj v svobodni Ameriki ter eni največji univerzi na svetu, s položajem svojih bivših tovarišev, ki so ostali v Jugoslaviji.

"Bore se v gorah in gozdovih. Na stotine jih pokose s strojnimi puškami. Gestapo jih muči in pebeča. V Kragujevcu, majhnem mestecu so Nemci pomorili — to sami priznavajo — 4.600 ljudi med njimi vse srednješolske dijakke od 15 do 18 let, obnem z njihovimi profesorji.

"Ravnatelj gimnazije, kateremu so Nemci nameravali priznati, se je p ridružil svojim učencem in je bil obnem z njimi pokosen od trojnice.

"Ubogi dijaki so morali naravnost od svojih šolskih klopi v smrt. Ko so strojnica začele ropotati, so se nehote skrivali v svojih šolskih knjigami — v katerih so govorili o slavi nemške kulture in civilizacije."

V Sloveniji, kjer je ona sama hodila v šolo, je bilo ustrojenih 7 dijakov v skupini 15 talcev. "Ena mojnih najdražjih prijateljic," je dejala Staša, "je bila med njimi. Ko sem jo zapustila, je še polna življenja in živahnosti sanjala o bodočnosti. Zdaj pa je nikdar več ne bom videla."

Nemci so zaplenili vsa zdravila, hoteč tako zadušiti guerilske upornike. Vsek zdravnik je primoran, da takoj naznanj oblasti imena oseb, ki imajo rane. Kljub temu pa možje in žene med zdravniki tvežajo skoro vsak dan svoje življenje, da pomagajo ranjenim upornikom.

"Med vodilnimi organizatorji, posebno smelega načrta za dobavo zdravniške pomoči, se je nahajala 15 letna dijakinja Nadežda Djurčić, ki se je skupaj z nekaterimi drugimi ušla v past, katero so ji postavili nacisti."

Kljub vsem pa Staša trdno zaupa v zmago. "Iz te narodne zmage" je obetala, "se bo rodila nova družba svobodnih ljudi. In kadar pride ta dan osvoboditve, bodo dijaki Evrope zopet svobodni. Tudi v moji domovini morajo biti svobodni, da bi živeli v ustvarjajočem miru skupno z vami in drugimi svobodnimi narodi na svetu." (JIC.)

Rožake prosimo, ko pošljejo za naročnino, da se poslužujejo —

UNITED STATES
CANADIAN
POSTAL MONEY
ORDER,
ako je vam le priročno

Razveselite za Božić svojega prijatelja!

Pošljite nam \$2.— in mi mu bomo v Vašem imenu pismeno voščili božične praznike, poleg tega mu bomo pošiljali tudi štiri mesece "Glas Naroda."

Uverjeni bodite, da bo Vašega voščila in božičnega daru resnično vesel.

Uporabite ta naročilni listek

"GLAS NARODA",
216 West 18th St., New York

Pošljite za _____ meseca(cev) "Glas Naroda"

na naslov: _____

Moje ime je: _____

Moj naslov: _____

Tukaj priložim M. O. za \$ _____

Prišnite pošiljati dne _____

Za 4 mesece \$2.—
Za pol leta \$3.—
Za celo leto \$6.—

Smrt vzornega rojaka

Dne 2. decembra je v Imperial nenadoma umrl znani trgovec John Eržen. Zadel ga je kap, ko sta s sinom oddajala karo v neko garažo v vrhu popravila.

Pokojni John je bil svoječasno robustnega zdravja, toda nekako pred enim letom je imel zelo hudo pnučnico ter po tistem ni bil več trden. Prišel je v to deželo leta 1906 in se ves čas držal v tej okolici. Do leta 1914 je delal po majnah, v tistem letu sta pa s soprogom prišla s prodajalno, katero sta kmalu razvila v uspešno trgovino. Vsa tukajšnja okolica je znala za njegovo nagnjenje za pomoč v sili. Mnogokrat so bili za to okolico težki časi.

Štrajki, izprtja, ter zastoji v proizvodnji premoga. Prihranjen denar je prehitro posel in razen po premogorovih je bilo takrat le malo drugega zaslužka. Erženovim odjemalcem se ni bilo treba bati, da bodo trpeli pomanjkanje neobhodno potrebnih stvari. Vozil jim je kar naprej. Ko so se razmere izboljšale, so mu seveda poplačali. Vsega svedra ni dobil povrnjenega, toda to se je takorekoč obračalo njemu v blagoslov. Ko so ljudje izpoznali, kakoga kova mož je John, so se držali njegove trgovine, ker nikdo ne ve, kaj se lahko pride, ter so vedeli, da nanj se lahko zanesejo v vsakem slučaju. Družina je bila v veliko pomoč in tako so si dokaj pomagali. Erženovi posedujejo veliko grocerijsko prodajalno in mesnico, hotel in farne.

Še nekaj moram o pokojniku posebej poudariti. Dasi je bil dokaj premožen, ni bil prav nič ohol ter štel vsakega sebi enakega. Vseled tega je bil splošno priljubljen v svoji okolici. Ni imel mnogo časa za čitanje, pa je bil naročen na številne slovenske liste ter vedno se je

z navdušenjem zanimal za vse naše narodne zadeve in težnje.

(Pokojni John je bil star 54 let. Rojen je bil v vasi Hobovše, fara stara Osleca v Poljanški dolini. Zaprta vdova, tri sinove, katerih eden je pri mornarici v Panama Canal, dve hčeri, ter polbrata Valentina Razpeta, farmarja v bližini Imperiala.

Ohranili ga bomo v dobrem spominu in njegovim preostalin naša sožalje.

V. P.
Corapolis, Pa.

Note za PIANO. HARMONIKO ali KLAVIR

BREESES OF SPRING
TIME OF BLOSSOM (Cresat. Čas)
SLOVENSKI FANTJE
VSE DOM RHODALA
KO JEŽERU
K O L O
OHIO VALLEY
STYLIA POLKA
TAM NA VRHNI GREDI
MARIBOR WALTZ
SPAVAJ MIKA MOJA
ORPHAN WALTZ
DEKLE NA VRHU
OJ, MARIČKA, PEGLJAJ
BARČICA
MLADI KAPETANE
GREMO NA STAJERSKO
STAJERIN
HAPPY POLKA
ČE NA TONEM

35 centov komad
3 za \$1.

MOJA DEKLE JE RE MLADA
Po 25c komad:

Naročite pri

KNJIGARNI
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.00

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hotejo v njem čimbolj izveštati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Islandski ribič

ROMAN — Spisal PIERRE LOTI.

23

Zunaj je bučal veter, in nebo je bilo temno. Skozi odprta vrata je padala svinčena, slaba svetloba na njuna obraza. Sosedna na nasprotni strani ju je opazovala. Kaj si moreta neki ta dva pripovedovati v tej ozki veži, zmedenih obrazov? Kaj se godi pri Mevelovih?

"Ne, gospodična Marijčica," je odgovoril končno, da konča ta prizor. "Čul sem že doma, da ljudje govorijo o naju. Ne, gospodična — vi ste bogati, midva nisva človeka tiste vrste. Jaz nisem mož, da bi prišel k vam. Jaz —"

In odšel je. Tako je bilo vse končano, končano za vselej. In od vsega, kar mu je hotela povedati, ni povedala ničesar. Ta kratek sestavek jo je k večjemu osramotil v njegovih očeh in ponizal. Kakšen človek je bil vendar ta Jan, ki je zaničeval dekleta, denar, vse!

Obstala je prikovana na mestu, prišla jo je omotica, vse se je vrtelo okrog nje.

In potem se ji je posvetila v glavi misel, bolj neznosna nego vse druge. Janovi tovariši, Islandci so se izprehajali po trgu in so ga pričakovali. Ko bi jim vse to povedal, ko bi se nortčeval iz nje, o, kaka nečuvana sramota bi bila to! Stekla je hitro v svojo sobo, da bi jih opazovala skozi zastor.

Pred hišo je videla v resnici gručo teh ljudi. Toda opazovali so samo vreme in nebo, ki je bilo bolj in bolj temno, ter govorili o preteči plohi.

"Ne bo hudega, ne. Stopimo v pivnico, da to miš." —

In potem so uganjali glasne sale, o Ivani Caroff in drugih lepoticah. Toda nihče se ni niti obrnil proti njenemu oknu.

Vsi so bili veseli, samo on ni odgovarjal. Ni smejal, temveč držal se je resno in žalostno. Ni šel z drugimi v gostilno, in ne mence se niti zanje niti za to, ki je bil začel padati, je stopal počasi, kakor v sanjah čez trg proti Ploubazlanu. Tedaj mu je vse odpuštila, in brezupna ljubezen je stopila na mesto trpkosti nejevolje, ki se je bila v začetku vzbudila v njenem srcu.

Sedla je ter si zakrila obraz z rokami. Kaj zdaj? O, da jo je mogel poslušati samo trenutek! Ali ko bi mogel priti sem, da bi bila sama v tej sobi, kjer bi se v miru pogovorila, morda bi se potem še vse pojasnilo.

Dovolj ga je ljubila, da bi mu priznala to v obraz. Rekla bi mu: "Iskali ste me, ko vas nisem ničesar vprašala; sedaj sem vaša z vso svojo dušo, če me hočete. Glejte, nič ne bi pomisljala postati žena ribičeva, in vendar, treba bi mi bilo samo izbirati med paimpolskimi mladeniči, ko bi hotela katerega za moža. Toda jaz ljubim vas, ker mislim, da ste vkljub vsemu boljši nego drugi mladeniči. Malo bogata sem, vem tudi, da sem dovolj čedna; čeprav sem stanovala v mestih, vendar vas zagotavljam, da sem pametno dekle, ki ni storilo še nič hudega. Torej, ker vas tako ljubim, zakaj me ne marate?"

Toda vsega tega nikdar ne izrazi, nikdar ne izgovori, razum v sanjah. Prepozno je bilo, Jan je ne bo čul. Da bi še enkrat poskusila govoriti z njim — o, ne! Za kako žensko bi jo potem smatral! Rašje umreti.

In jutri odidejo vsi proti Islandu.

Zeblo jo je, ko je tako sama sedela na klopi v svoji lepi sobici, v katero je sijal blede februarjski dan. Zdelo se ji je, da se podira svet krog, sedanjost in prihodnost, vse je bilo rdečo. Čutila se je zapuščena sredi te strašne temne praznine, ki je vstajala krog in krog.

Želela si je smrti, da bi se ležala mirno pod zemljo, da ne bi več trpela. Toda njemu je odpuščala in nič sovraštva ni bilo namešanega v njeno olupno ljubezen.

Morje, sivo morje...

Po veliki nezaznamovani poti, ki vodi vsako leto ribiče na Island, se je peljal Jan za cel dan.

Ko so prejšnji večer odhajali prepevaje stare pobožne pesmi, je vlekel veter od juga, in ladjice z razprostrtimi jadrji so se razpršile po morju kakor utve.

Potem je veter malo odnehal, vožnja je postala počasnejša. Po morju so se popeljavali veliki kosovi megle.

Jan je bil še bolj tihi nego navadno. Pritoževal se je, da je vreme preveč mirno. Čutil je potrebno razburjenja, da bi pregnal nekaj iz srca, kar ga je tiščalo. Tu pa ni bilo nikakega dela. Treba je bilo samo mirno plavati sredi tega velikega miru, samo dihati in živeti. Videti je bilo amno sive globine, slišati je bilo samo thi molki.

Nenadoma zamoikel, komaj slišen, nenavaden ropot. Prišel je od spodaj, kakor praskanje coklje na kolesih. In "Marija" se je ustavila in se ni ganila dalje.

Občutili! Kje in na čem? Gotovo na kakšni sipini ob angleški obali. Od jutra do večera ni bilo videti prav ničesar skozi to gosto meglo.

Ljudje so tekali razburjeni gor in dol, in ta razburjenost je bila v pravem nasprotju z nepričakovano otrplo mirnostjo njihovih ladij. "Marija" je stala mirno in se ni premaknila z mesta. Sredi te vlažne, tekoče brezkončnosti jo je prijelo nekaj trdnega, nepremičnega, skritega pod vodo. Zgrabilo jo je močno, in bila je morda v nevarnosti, da pogine tu.

Kdo ni še videl ptice ali muhe, ki je občutila z nogami v lina? Izprva tega niti ne zapazi. Tudi njena oblika se ne izpremeni takoj; poprej se mora zavedati, da je ujeta od spodaj, za noge, in da ne pride morda nikdar več iz te nevarnosti.

In ta zavest ji pride pozneje, ko se začne boriti, ko se začne umazani lim prijemati njenih perutni, njene glave. Tedaj šele dobi tisto žalostno podobo umirajoče živalice, ki si ne more pomagati.

Tako je bilo sedaj z Marijo. V začetku se to ni zdelo bogve kako nevarno. Nagnila se je bila pač na stran, toda bilo je pri beleni dnevu, v lepem, mirnem vremenu. Priti je morala najprej polna zavest, potem so šele umeli, kako resna je nevarnost, in začeli so se vznemirjati.

Kapitan se jim je malo smilil, dasi je on zakrivil nezgodo, ker se je premalo brigal, kam plove ladja.

(Nadaljevanje priradnji.)

Napori Otona Habsburškega

(Nadaljevanje.)

Izjava kongresmana Celler-a o Habsburžanih.

Narodni poslanik Emanuel Celler je izjavil v zadevi avstrijske legije in Otona Habsburškega kot vodje, naslednje: "Že ime Habsburžanov samo po sebi bo lojalnim, demokratičnim Avstrijcem, Madžarom, Čehom in Jugoslovonom pravi anatema, bodisi da so tu v naši sredini, bodisi v Evropi. Jasno je, da bi Oton in njegova skupina hoteli zopet vzpostaviti habsburško oblast. Da ga nekateri vplivni Amerikanci podpirajo, je žalitev zvestih in domoljubnih Čehov in Jugoslovancev v naši sredini. Propaganda, katero dvigajo ta človek in njegovi pomagači, je nasprotna demokraciji — protivna štirim svobodam. Ako podpiramo Otona, polagamo temelje meščanski vojni v Evropi.

Spor med Avstrijci.

Izvirno poročilo "New York Timesa". — Prvaki protimonarhistične "Austrian Action" izjavljajo, da demokratični Avstrijci ne bodo podpirali formacije avstrijskega bataljona v vojski Združenih držav, dokler bo organizacija v rokah čisto monarhistične skupine, ki si je nadala ime "Vojaški komite za osvoboditev Avstrije" in katero je Heinrich L. Stimson, vojni sekretar priznal za zbirališče moštva. Temu komiteju načeljuje nadvojvoda Oton Habsburški, pretendent na avstro-ogrski prestol.

Ta zadeva je važna za odnose Amerike z vsemi naslednjiškimi državami srednje Evrope in njihovih sosedov — je to mnenje avstrijskih in ameriških opazovalcev. Habsburška hiša je nekdanja vladala v teh državah in Oton se še ni odpovedal svojim aspiracijam do avstrijske krone in krone preminulega avstro-ogrskega cesarstva.

Državni sekretar Hull je izjavil, da živi Oton v tej deželi v svojstvu begunca. Stimsonovo pismo z dne 19. novembra pa je naslovljeno Otonu "of Austria", načelniku vojaškega komiteja, in omenja, da je ta department "priznal vojaški komitej za osvoboditev Avstrije". Vojni sekretar je dodal, da bo podpora komiteja pri nabiranju prostovoljcev za avstrijski bataljon dejansko pomagala k uspehu edine in da je prepričan, da bodo državljani Združenih držav avstrijskega potomstva zgrabili to priliko, da pomagajo našim skupnim ciljem. Zahvaljuje se Otonu za njegov takojšnji dogovor na povabilo War departmenta.

Druge avstrijske skupine prezrte

To pismo, o katerem smo zvedeli danes, si razlagajo ne-

kateri tako, da je War department predlagal Otonu, naj nabere moštvo za avstrijski bataljon, da pa je opustil nasloviti isti poziv tudi demokratičnim avstrijskim skupinam.

Na vprašanje ali so bila slična pisma poslana tudi drugim avstrijskim skupinam, so pooblaščeniki odgovorili, da ne, ker druge skupine niso bile napravile nobenih prošelj. Toda Ferdinand Czernin, chairman avstrijske akcije, je izjavil, da je njegova skupina prosila za takšno edinico ves čas od Pearl Harborja sem.

War department se je, predno je to ukrenil, posvetoval s State departmentom in dobil odgovor, da je prvotni namen, nabrati bataljon brez strankarskih ciljev.

Nek uradnik je razložil, da je bil Oton pač prvi na licu mesta in da si je tako prisvojil ves projekt. Trde tudi, da je Oton dejal, da je bil načrt ožnanjen 19. nov. v čast njegovega rojstnemu dnevu, ki je bil 20. novembra, ko je na pojedini v New Yorku, Oton prečital svojim gostom pismo sekretarja Stimsona. Videti je torej, da je Oton skušal ustvariti mnenje, da je predstavnik vseh Avstrijcev v tej deželi.

Drug uradnik je pripomnil, da je Otonov status uradno takšen, kot ga je opisal sekretar Hull, da pa uživa v primeri z drugimi Avstrijci posebne socialne ugodnosti v Washingtonu, kakor tudi njegova mati, bivša cesarica Zita, ki je v preteklem poletju preživela "week end" v hiši predsednika v Hyde Parku.

Otonov "aide de camp" grof Edmund Czernin, bratranec Ferdinanda Czernina, je izjavil, da avstrijski pokret, od katerega se je, kakor trdi Ferdinand Czernin, odcepila skupina "Austrian Action," ni izrazilo monarhistične skupina, da pa obenem Otonu ni sovražna. Izjavil je, da ta skupina kakor tudi nadvojvoda sam, nima nobenih določenih ciljev za ustroj bodoče avstrijske države.

Habsburške nade.

Gospa Frieda Kirchway, gl. urednica uglednega časopisa "The Nation", objavlja dne 24. oktobra članek, v katerem napada ameriško diplomacijo, o kateri trdi, da je mešanica tradicionalizma, previdnosti in pedanterije. Odnosaji z Vichyjem so najboljši dokaz za to.

Otona Habsburškega navaja kot primer propagiranja sumljivih "svobodnjaških" prvakov. Trdi, da ima nadvojvoda čedalje več uspehov v Washingtonu in da nekatere dobro obveščene osebnosti trde, da bo svobodna avstrijska legija z Otonom na čelu kmalu dobila neuradno priznanje uradnega Washingtona. Gospa Kirchway povdarja, da bo to izzvalo veliko nezadovoljnost med vlada in v izgnanstvu, posebno pa pri Čehoslovaki, Jugoslovanih in Poljakihi.

Dočim so simpatije do Tibor Eckharda, madžarskega reacionarja in bivšega terorista, pomenile le žalitev demokratičnih čustev naših prijateljev v vzhodni Evropi, bodo posledice naše pomoči avstrijskemu nadvojvodu mnogo težje. Nobena stvar ne bo mogla nikdar pregovoriti držav, ki so nekdanje trpele pod habsburškim jarmom, da prijazno prenašajo Otonovo stremljenje za vođstvom.

Njegovi načrti federalne srednje Evrope so tudi zelo sumljivi.

Prestolske ambicije.

Johannes Steel, znameniti publicist in radio komentator je 24. nov. posvetil svoj članek v "New York Post" Otonove mu spletakarjenju:

Slovenske Knjige

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce... (Finčgar)

POUČNI SPISI

ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO

(F. J. Kern) — Zvezano

Cena \$2.—

Bodoči državljani naj naročijo knjižico —

"HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES"

V tej knjižici so vsa pojasnila in zakoni za naseljenca.

Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIŠTVO

Spisal Franjo Dumar. — 278 strani. Trda vez. — Zelo koristna knjižica za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenja; slike.

Cena \$1.50

GOVEDOREJA

Spisal R. Legvart. 145 strani s slikami.

Cena \$1.—

V KREMLJIH INKVIZICIJE

Spisal Michel Zévaco. Nad vse zanimiv zgodovinski roman iz časa inkvizicije. — 461 strani.

Cena \$2.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDEJU

111 strani.

Cena 50 centov

MLEKARSTVO

Spisal Anton Perc. 8 slikami. 108 strani. — Knjižica za mlekarje in farmerje v splošnem.

Cena 50 centov

OBETNO KNJIGOVODSTVO

258 strani. ezana. — Knjižica je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno ključavničarstvo ter železnicarstvo.

Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA

62 strani.

Cena 25 centov

LISTKI

Spisal Ksavar Medka.

(144 strani.)

Cena 70c

MARKO SENJANIN — SLOVENSKI ROBINSON

Cena 75c

MALENKOSTI

Spisal Ivan Albrecht.

(120 strani.)

Cena 75c

Po 50c zvezek

Andrej Ternovec (Ivan Albrecht)

Bele noči mali junak. (Dostojevski)

Filozofska zgodba (Alojz Jirasek)

Na različnih potih (Frane Frisch)

Verne duše v vzhah (Prosper Mirime)

ŽIVI IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjižica je svojevredsten pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinaestih dolgih poglavjih opisanih trinaest rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjižica je verno srčno našega življenja in trpljenja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerikoli naše zgodovinsko delo.

13 POGAVLJ — 413 STRANI

V PLATNU VEZANO

Cena \$2. Polnina platna

Po 75c zvezek

Bellegor (Artur Bernede)

Po strani klobuk (Damiir Felgel)

Po \$1 zvezek

Veridicus (Pater Kajetan)

Rudarska balada (Marija Majerjeva)

Pingvinski otok (Anatole France)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

KNJIGARNA Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York City

V svojem članku Johannes Steel najprej opiše predzgodovino te zadeve, t. j. pismo vojnega sekretarja z dne 19. nov. ter nadaljuje:

Opombe vredno je, da je vojni sekretar naslovil predsednika vojaškega komiteja ne kot "Dr. Otto von Habsburg" temveč kot "Otto of Austria".

Prepričan sem, da vojni sekretar ni imel namena s tem naslovom podpirati legitimistične ambicije in stremljenja Otona Habsburškega za avstro-ogrskim prestolom.

Dejstvo pa je, da "Herr von Habsburg" zdaj uporablja to pismo v prid svojim dobroznanim težnjam. Videti je torej, ko smo najprej začasno priznali Darlana za civilnega upravitelja francoske Severne Afrike, začnemo priznavati Habsburžana za eventualnega vladarja osvobodjene Avstrije. Težko nam bo, zares težko, prepričati zaslužnjene evropske narode, da je namen take politike in njen cilj rekonstrukcija povojne Evrope na demokratični način.

Habsburška proklamacija je zelo značilna. Na prvem mestu je podpisan — in seveda popolnoma oddeljen od navadnih zemljanov — "Otto of Austria". Med drugimi podpisanimi se nahajajo poleg nekaterih neznanjih ljudi tudi Rott in Schueler, Guido Zernatti, ki je bil

nekdan eden prvakov fašističnih "Heimwehrov". Walter von Schuschnigg, bratranec in politični pomagač zadnjega avstrijskega kancelarja ter Kurt von Schuschnigg, ki je bil tudi vedno znan, da ni ravno demokratično navdahnjen. Med njimi najdemo tudi aktivnega oficirja kapitana Taylorja in na zadnjem mestu nadvojvoda Felixa "of Austria".

Niti najmanj nečesto namigniti, da takšni ljudje kakor demokraci, liberalci in republikanci v Avstriji sploh živijo. Nobene besede o gen. Deutschu, ali o komiteju avstrijske akcije. Le majhno in lično prgiščje fašistov in rojalistov, kakor ga je sploh mogoče znositi na kup.

Zdaj nam manjka le še nekoliko, ki bi nam preskrbeli orkester, da nam bo zaigral valček Blue Danube in kar naenkrat bomo dejansko zopet v tistih starih lepih Metternichovih časih.

Reakcija, ki jo je povzročila ta habsburžanska zadeva na primer v čehoslovaskih krogih, si je lahko zamisliti.

Vojaški komitej za osvoboditev Avstrije.

Otto of Austria

Hans Aott, zvezni minister. — Walter von Schuschnigg, konzul — Rihard Schneller, pooblaščen minister — Guido Zer-

natti, zvezni minister — Frederick Taylor, captain — Nadvojvoda Felix of Austria.

Podpisani avstrijski patrioti ali prijatelji Avstrije se zahvaljujejo vladi Zdr. držav za toplo naklonjenost avstrijski stvari in prilagajo proklamacijo vojaškega komiteja za osvoboditev Avstrije, ki nima nobenih notranje-političnih namenov, temveč le strogo patriotske cilje.

Slede podpisi... (JIC.)

Najnovejša izdaja splošno znane slovenske koračnice

SOLDIERS ON PARADE

(MLADI VOJAKI)

Priredil za

PIANO HARMONIKO

Jerry W. Koprivšek

Cena 40 centov

...

Naročila lahko pošljite na

Slovenic Publishing Co

216 W. 18th St., N. Y. C.

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

Izšla je nova knjižica

ki daje poljudna navodila, kako postati

ameriški državljani.

Poleg vprašanj, ki jih navadno

sodniki stavijo pri izpitu za državljanstvo, vsebuje knjižica še v

II. delu nekaj važnih letalic iz

zgodovine Zedinjenih držav, v III. delu

pod naslovom Razno, pa

proglas neodvisnosti, Ustava Zedinjenih držav, Lincolnov govor v

Gettysburgu. Predsedniki Zedinjenih držav in Poedine države.

Cena knjižice je samo 50 centov.

In se dobi pri:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th St., New York